

మనం
మామూలు

మామూలా? మామూలుగా ఎంతిస్తారో అంతిస్తారా? యెక్కిండ్సార్.. మీరెంతిస్తే అంత అదే మామూలనకుంటాగాని... రిక్షా నాకొడుకంటే వ్రెతోడికి శీపే.. మీకూ శీపన్ను గానీ.. మా కడుపు మంట సారో... మజ్జానమా ఫోలీసాయన్నేసిన పనికి కడుపింకా మండిపోతానే వుండ్లా.. రిక్షా నా కొడుకంటే ఫోలీసోళ్ళకి యింకా శీపు.. యేమంటారా?

మజ్జానం బక్ష్టాండ్ కాదుబ్యా... నాలుగుదినాలున్నంచినలీజెరం-ఈ పొద్దు కొంచెం తగ్గింది గదా.. నాల్రూపాలు సంపాదిచ్చుకుంటే యీ పూల కడిపి నిండా తినచ్చునుకుబ్యా... రాకరాకొ చ్చిన బోణీ యేమొచ్చింది?... ఫోలీసాడే రావాలా? పచ్చివోడు ధదామని బండ్లో కూసునేసి - "ఫోలీరా నాయాలా!" అనాల్సా.. బేవార్చి బతుకుసార్ రిక్షా నాకొడుకు బతుకు... యాడికయ్యా అంటే - "ఫోలీరా నాకొడకా" అనె.. ఫోలీసార్.. యాడికి? యందూరం? క్షాండు రూడ్లంతా తొక్కినా... శిన్ను బజారు దిరిగినా.. మొయిన్ రూడ్లు రూడ్లంతా తొక్కినా.. యాడా నిల ప్పట్లా.. "అరె-ఫోలీరా.. గుసాస్తావేందా?" అనె... రిక్షా నాకొడుకు బతుకంటే గుసాసేదే గదా.. అది గూడా తప్పా.. చెప్పుసారో..

ఫాయ్ ఫాయ్... ఆరల్స్ కాలేజీ లర్నింగు దిగతావుంటే - "వారీ కొంచెముండ్రా" అన్నాడు. బ్రేకేసి నిలిపితే - "యీడగాదురా - పక్కన బెల్లా" అన్నాడు. నైట్లో నిలపుకున్నా.. ఆదా.. ఫోలీసాయన్నిగ-లేదుబండి...

యిదేం గిరాకీరా దేవుడా!.. అనుకుంటూ నేనెక్కో జూస్తే.. లాప్ పట్టా కింద నుంచి మిరి మిరి చూస్తావుండాడు.. అయితే అది సార్ సూపు.. ఫోలీసూపంటే అదిసార్.. అట్టే సూశినాడు సూశినాడు.

విందబ్బా సూస్తావుండాడని నేనూ ఆ పక్క జూస్తే ఆ ఫోలీసూప్పడ వ్లగ్గర.. అంటే రూడ్లుకావక్కన.. మేళ్ళున్నాయి.. అన్నీ మేళ్ళే.. మేళ్ళుంటే మణునులుండరా.. వస్తావుంటారు.. ఫోతావుంటారు.. అంతే నాగ్గనిపించింది.. ఇంకేముండాదని సూడాల?

అట్ట నేను జూస్తావుంటే, నా శీల్ ను బాల్ కాల్రో ధదామని తన్నేసి "అరె.. ఫోలీరా నా కొడకా!" అన్నాడు ఫోలీసాయన.

బయిం బట్టుకునింది నాకు.. యీ గిరాకీ వాదిలే రకం గాదనుకున్నా...

మల్లా బజారుకు బొమ్మన్నాడు. ఆ పక్క నుంచి రెండు సందులు దిప్పించి నాడు. మల్లా నిలుపుకొమ్మన్నాడు. ఆడేముండాది? బ్రాంబీ షావుండాది. "గుడిపి కాడ పనుండాది.. ఇంక నేనోతయ్యా" అన్నా. "అరె..

అప్పుడేందిరా! నేనొస్తానుండ్రా..”
 అంటూ బ్రాందిషాపులోకి బోయినాడు.
 బాడిగ లేకుంటే బాయ్ యీ కాళ్ళ
 పీకుడు దప్పతుందని యెల్
 పోదామనుకుంటే.. పుండమన్నాడు గా..
 గంట రెండు గంటగ్గాని రాడను
 కుంటే బడే బదుని మిషాల్లో వచ్చేసినాడు
 పోలీసాయన.. మొకం యెలిగిపోతా
 వుంది.. జోబీ తడుముకుంటా నవ్వు
 కుంటా వుండాడు..
 జోబీలోకి ఏవొచ్చిందో..
 యెందుకొచ్చిందో.. నాకెట్టా దెలుస్తుంది
 సారో.. రిక్ష్లా నా కొడుకుని..
 అట్ట మల్లా యెక్కి కూసాని -
 “అరే.. ఆ యింటి కాడికి పదరా-”
 అన్నాడు.
 “యా యిల్లయ్యా?!”
 “బేవార్ని నాకొడక - కళ్ళు దిరగతా
 వుండాయా? యిప్పుడే గదరా
 వొచ్చిందాణ్ణుంచి..... కాళేజీ పక్కన
 నిలవలా నువ్వు?!” అన్నాడు.
 నా ఇంకొంతర మనుకుంటూ మల్లా
 దొక్కినా అంతకు ముందక్కడ
 యెందుకు నిల్చినామో దెలియ మల్లా
 యెందుకు బోవల్సి దెలియ. తీరా
 ఆడికిబోయి నైడ్లు నిలుపుకుంటే -
 “వారే - చెట్టుకింద బెట్టుకోరా ”
 అన్నాడు.
 కెట్టు కింద బండి బెట్టా,
 పోలీసాయనగలా.. దిగిట్టేలా.. మల్లా బాపు
 కింద నుంచి పోలీస్సూపు సూశినాడు
 సూశినాడు -

నేను మాత్రం బండి దిగి
 నైడుకుబోయి ఒంటిగ్గాసాని మల్లా
 బండెనక్కొచ్చి యేందబ్బా యీ
 పోలీసాడు సూశేదీ.. అనుకుంటూ...
 రోడ్డుకాపక్కి మేళ్ళ పక్కి జూసినా..
 నేన్నూశేటప్పుడే.. వచ్చమేడ మెట్ల దగ్గరి
 ఆడ మణిశి గవిపించె... ఆడ మణిశి
 మెట్లు దిగతావుంటే నైన తలుపులు
 మూసుకున్నాయి...

“అరే.. రారా నా కొడకా!...” అంటూ
 రంకేశినాడు పోలీసాయన.

కతేందో నాకప్పుడే కొంచెం కొంచెం
 అర్థమై తావుండాది... బండెక్కి
 పెడలేళ్ళా...

బాప్ పట్టా కిందనుంచి సూస్తానే -
 “అరే మెల్లిగా యెడం పక్క - నైడుగా
 పోనీరా-” అన్నాడు.

నైడుగా మెల్లిగా పోతానే... రోడ్డు
 అవతాలనైడు పక్క మూసేసి సూస్తా
 వచ్చినా... మేడదిగిన ఆడమణిశి
 పచ్చశీరలో వుండాది శిలకమాదిరే
 వుండాది.. శకశకా నడిశిపోతా వుండాది..
 ఆ మణిశిని నేనంతకు ముందెప్పుడూ
 యాడాసూళ్ళా...

“అరే.. పిట్ట బోతావుంది సూడ్రా..
 యెనకనే బోనీరా-” అన్యాయుడు
 పోలీసాయన.

శిలకను నేన్నూశేసినాని కనిపెట్టేశి
 నాడు. అందికే పిట్టబోతావుంది -
 అన్యాయుడు గాని యేం పిట్టో యేరే
 జెప్పలేదు గదా-

యేం దేలీనట్టు అమాయకంగా

అడిగితే బూట్లలో తన్యాతన్నాడని
 నేనింకేట్టి మాట్లాడకండా - శిలక
 న్నూసుకుంటూ పెడలేశినా -

శిలకట్టే పాయి పాయి అక్షి
 పీల్ ప్లాట్ దగ్గర నన్ను సందుకు
 దిరగబోతావుంటే “అరే పదపదరా”
 అన్నప్పై తొందరపోసినాడు పోలీసాయన
 ఉరిగొలిపితే కుక్క దూకాల్సా
 వొద్దాసారో... దూకినట్టే పెడలేళ్ళా.. రిక్ష్లా
 సందుకాడికి బోతావుండాదో లేదో రిక్ష్లా
 శబదమిని శిలక తిరిగి సూస్తా వుండాదో
 లేదో, గెద్ద గదా దూకినట్టు పోలీసాయన
 అట్టే బండి దిగేశి పాయి శిలకను
 రెక్కబట్టి నిలిపేసినాడు.

శిలకెట్టు జూశిందంటే... వల్లొబణ్ణ
 పావరం మాదిరే జూసంది.

“యొక్కొట్టుంచొస్తా వుండావే
 లంజా...” అన్నాడు పోలీసాయన.

యేడిచేస్తుందేమో శిలక - బయపడి
 పాయి గుండెకాయలు గుద్దుకునే

స్తుందేమో ననుకున్నా.... ఆ డా -
 లేదు లేదు శిలక బెదిరింది బెదిర్వ్యా...
 అట్ట బెదిరేది మామూలైపోయినట్టే
 సూశి - “మాయక్కొచ్చింటే కాణ్ణుంచి”
 అనేశింది.

“ఆ హా... మీ యక్క -” అని
 యెలకారంగా తీసేపారేశి... “నేనంతా
 సూశానే లంజా - నువు మిద్దెక్కి దిగిపోతే
 వూరువూరంతా కళ్ళు
 మూసుకుంటుందనుకున్నావా? వూరు
 సూడకుంటే పోలీసాడు సూడ్లను
 కున్నావా? కెప్పు - యెంత గుంజా
 కొచ్చుకున్నావు?” అన్నాడు పోలీసా
 యన.

“లేలేదు - ఆ యింట్లో మాయక్క
 పోశివని జేస్తాది .... యియాల
 మాయక్క బోకపోయే కాడికి” అంటూ
 యింకా రాగం తీసేశింది శిలక.

ఆ మాటకే ఇంకా వుద్దుకెత్తి పోయింది
 పోలీసాయనకి. పట్టుకున్న కెయ్యి

యికా దిగ్ర బిగించేశినాడు. ఉరిమురిమి నూశేశి నాడు - "శ- పొముండ-? అనేసి ఎంగిలూసినంత వస్తేశినాడు.

"అంజరికం జేసి పొశివస్తేశినానంబ వేందే లంజముండా - యిట్ట తప్పుడు కూతలింకా గూస్తే... బొక్కలో పెట్టేస్తాను - అయినా నాకు తెల్సే అడగతాగాని - నీకు బావలేగాని - అక్కతెక్కణ్ణుంచొచ్చారే...ముందు నువ్వు డబ్బుల్లిస్తావా?... నన్నుగాని దీస్సోమంటావా? అన్నాడు.

ఆ మాటతో వోడిపోయింది శిలక. అట్టా యిట్టా గాదు - పూర్తిగా వోడిపోయిందిక, తలొంచుకునేశి, బొడ్డో శెయ్యిబెట్టిశిన్న మణిపర్చుదీశి, దాంట్లో నుంచి దెండు కాయితాల్లిశింది, "యేముంది? యింతే -" అనింది.

యికిలించేశినాడు పోలీసాయన, "యిది పైసరుకులే - నాకు నేర్పిస్తావా? లోపల్చరుకు దీ- తీ..." అన్నాడు

జాకెట్టు పక్క జూస్తా. శిలకల్లెగ్గిర యిన్ని సరుకులుంబయని మనకందాకా తెలిదుగదా - నోరైరుసుకుని స్తూస్తావుణ్ణా...

శిలకప్పుడు జాకెట్టులోకే శెయ్యిపెట్టి - అంటే పైనుంచి లోపలికే శెయ్యిపెట్టి - యింక రెండు కాయితాల్లిశింది.

పోలీసాయన మాటేనిజమైందని నాకు బలే యిదె పోయింది... గెద్ద సూపే ముంది - డేగ సూపేముంది - సూపంటే పోలీసాడిదే సూపనుకున్నా.. అయితే పోలీసాయనస్నాపు

అకాడీతో గూడా అయిపోలా... జాకెట్టు లోపలికే సూశినాడో శిలకముకంలో ఇంకేమేచి సూశినాడో గాని... "అరె.. యికా కిందుంది తియ్యే-" అన్నాడు. ఆ గొంతుగొంతు కాదు. బాకుమెరిశినట్టే అనిపించేశినాది సారో -

శిలకప్పుడింక బావిలోకి దిగబడి పోయినట్టయి పోయింది. ఇంకేం మాటే లేకుండా.. జాకెట్టు కింద నుంచి తెలికీ.. అంచు లోపలి తట్టించే.. అక్కడేందో శీక్రేటుగా సన్న జోబీ పెట్టుకునిందేమో శిలక - అక్కణ్ణుంచి యింక రెండు కాయితాలు దీసింది.

ఆ శేతుల్నించి డబ్బు గుంజేశినాడు సారో.. శిలక మొహం పక్క శిలక బోడి శేసినట్టు సూశినాడు..

"దొంగ లంజ.. మీయక్కిచ్చిన డబ్బుగదా యిది.. యెది? పొశివస్తేశి! ఆ!" అని ఉరిం పారేశినాడు.

శిలక్కొంట్లో నీళ్ళు దిరిగేశానయంటే, తిరగవా సారో - ఎర్రబండలో ఆ యెర్రి శిలక కంట్లో నీళ్ళు నిప్పుల మాదిరే మెరిశినాయి.. మెరవ్వాసారో..

యింకప్పుడు పోలీసాయన యెట్టా నవ్వేశినాడంటే.. సవుద్రచ్చు నుంచి బూవిని పైకి దీసినపుడు వరాహసావి నవ్వి వుంటాడా? సారో.. నవ్వే వుంటే - అట్ట - అట్ట నవ్వినాడు.. నవ్వి...-

"దేనికైనా దర్మముండాలే లంజా... దర్మం యేందంటే-" అంటా, వొక నోటుదీసి దాని చేతిలో బెల్నాడు. "యింకెప్పుడూ, పోలీసాడికి మాత్రం

కాస్త్రేపు నుండునా బాబు - గుండె బరువు ప్రంటాంసి డాక్టర్!

అబద్ధం పెప్పెద్దు.. పోపో-" అనేశి, నోట్లు నిక్కరు జోబీలో దోపుకునేశి.. వచ్చి దడామని బండొక్కేశినాడు. "నూస్తావేందిరా దొంగనాయాలా! పోనీ - పోనీ యింక -! అని నన్ను మల్లా గాబరాపెట్టేశినాడు.

యింకప్పుడు తలదిప్పి శిలకపక్క నూడాఅన్య బయివేసింది నాకు పెడలేశినా యేశినా... బజారంతా మల్ల యేసినా..

జరిగిందంతా తల్చుకుంటే కడుపులో దేవేశినట్టయి పోయింది... అయితే నేనేం జేశేది? రిక్తా నా కొడుకును - దరిద్రం రిక్తా దిగిపోతే సొలనుకున్నా సంతే..

అయితే అంతలో గూడా దిగలేదు గదా - మల్లా రొండిదులు దిప్పి యింకో బ్రాండ్ షాపు ముందర నిలవమన్నాడు... నిలిపినా... జోబీలు తడుముకుంటా లోపలికే బోయినాడు.

వస్తాల్సే వస్తాల్సే అనుకుంటే

అరగంటే నా రాలేదు - గంటే నారాలా.. కాళ్ళు పీకింది పీకి, కడుపులో అకలి గూడా మండి పోయింది. నోరెండి పోయింది గదాని జూస్తే దెగ్గిల్లో కొళాయి గూడా కనిపించలేదు.. అట్టే యెల్లిపోదామని గూడా అనిపించేశింది గాని.. మల్లా కనిపిస్తే తంతాడని బయివేసి అట్టే రిక్తాలో కూలబడి పోయినా.. నిర్మానికే నిద్రగూడా వచ్చేస్తావుంటే..

అప్పుడొచ్చేశి బండి శక్రాన్ని బూలు కాల్తో కరాకరామని కదిలించేశాడు పోలీసాయన

"లెయ్ రా నాకొడకా.. అప్పుడే నిద్రగూడానా.. నీ యవ్వ.. అంటా శెడ్డ మాటల్లిట్టేశినాడు..

నాకర్మబ్బిట్టుకున్నాను, యింకేం జేసేది...

పోలీసాయన నోట్పించి గుప్పు గుప్పుమని కొట్టేశింది వాసన.. బండ్లో బావమాదిరి కూలబడి పోయాడు.

“పోనీరా.. బండకాల్చీకి బోనీ”.. అన్నాడు బండకాల్చీ అంటే ఆ బజారు కాణ్ణంపి ఒకటిన్నర మైలు..

నేస్తచ్చేపోయినాననుకుని.. ఫడలేళ్ళా యేళ్ళా..

బజార్లన్నీ దాటుకోని బండకాల్చీకి మిట్టలో దొక్కతా వుంటే, రిక్షా శక్రం నా గుండ్ల మీద బోతావుండాదనిపించింది సారో..

బండ్లో జూస్తే పోలీసాయన మజ్జీ మజ్జీన తిట్టడేగాని... మిట్టగాదా.. కొంచీ దిగదామని గూడా అనుకోలా..

మిట్ట కాల్చీలో వాల్చీంటి కాడ ఆయన్ని దించేశి- సోలాయా బతుకు బగవంతుడా.. అనుకున్నా..

తూల్తా పేల్తా పోలీసాయన యింట్లో కెల్వోతా వుంటే.. “అయ్యా!” అని మాత్రం అన్నా.. బాడిగ డబ్బిస్తాడని..

ఆయన కనపణ్ణలేడు - లోపలికెల్వో యినాడు. యెదవ బుద్ధి.. అప్పుడే వచ్చేకుంటే సరిపాయ్యేదిగాదా.. యేంధో.. ఆశిగదా.. ఆణ్ణే వుజ్జావ్వి యింకా నిలబడి.. అంతలోకి పోలీసాయన వెళ్ళానుకుంటూ.. ఆయమొచ్చి.. ఏం గావాలని అడిగింది.

“అమ్మా రిక్షా వోణ్ణమ్మా.. అయ్యను దీనుకొచ్చినా... బాడిగ డబ్బియ్యాల...” అన్నా..

ఆయమ్మ మల్లా లోపలికి బోయింది చాస్తేపిటికి బెటికొచ్చింది. “యింద” అంటూ రూపాయి బిచ్చ కేతిలో బెట్టింది.

నా కంక తల గొట్టేశివంత

పనెపోయింది.

“అదేందమ్మా.. పూరంతా దిప్పినా.. బజార్లంతా దిరిగినాం.. మిట్టంతా దొక్కనా.. యిదేందమ్మా.. రూపా యేందమ్మా.. అన్నా..

ఆయమ్మ యింకేం మాట్లాళ్ళా.. మల్లా లోపలికి బోయి..

నోరుబెట్టుకుని అడిగిస్తానికి.. యెంత పోలీసాయనైనా.. మరీ అంత అన్నాయం గాదులే అనుకుంటూ వుణ్యాగాని...

నేనప్పుడనుకోనే లేదు సారో...

అంతకు ముందేగాదా - తూల్తా తూల్తా లోపలికి బోయిన పోలీసాయన.. అప్పుడు వావు మాదిరి కొండ శిలవ మాదిరి బెటకొచ్చేసాడు.. వచ్చిరాగానే నన్ను మెడ మీద కెయ్యేళి వంచేసి నాడు.. తన్నేళినాడు.. బూల్కాల్తోనే తన్నేళినాడు.. కెడ్డమాల్లన్నీ దిట్టేళినాడు “బాడిగ్గాల్పారా నా కొడకా.. బాడిగ్గా

వాల్యా.. యెంత గావాలా నా కొడకా.. యెంతగావాలా.. సాల్తా నీకు.. సాల్తా..” అంటా తన్నాడు.. వొక్కో మాట జెప్ప వొక్కో తన్ను తన్నాడు - నా యెంచీ లిరిగిపోయినాయి. ధధామని తలుపు లేసుకుని లోపలికెల్వో పోయినాడు.. ఎంచేపట్ట పడిపోయినానో.. పడిలేశి... కింద బడి మీదబడి.. బండ్లో బడి.. పూర్లో కొచ్చినా.. బాడిగా.. ఆ రూపాయి గూడా దక్కలేదు సారో..

వొచ్చేళిందిగదా.. యిగ దిగతారా సారో.. దిగండి దిగండి... మీరు గనిపిస్తే.. యింటా వుండారని సోదంతా జెప్పేళినాగాని.. రిక్షానాకొడుకు సోది యెవురింటారు సారో..

ముద్దూసాలా? సాలు సారో.. మామూలుగా ఇంతే ఇస్తారే సారో... సాలు.. అయితే నాలంటే రిక్షానాకొడుక్కీ.. అంతా మామూలేపోయింది సారో..

గొడుగు కథ

కథా శివ బ్రహ్మం గారు నిర్మాతలకు కథలను వివరించడంలో వర్ణించడంలో దిట్ట. ఏ చిన్న సన్నివేశాన్నైనా వివరంగా, సూక్ష్మమైన అంశాలతో చెప్పేవారు.

ఆయన ఒక రోజున ఒక సినిమా ఆఫీసులో కథ చెప్పుతున్నారు. కథానాయిక రొడ్డు దాటుతూ గొడుగుతో పడ్డ అవస్థను ఆయన సుమారు అరగంట పాటు చెప్పారు. నిర్మాత, దర్శకుడు, సహాయదర్శకుడు, ఉత్పింతతో వింటున్నారు. ఆ సన్నివేశం ముగిసింది. బాగుందంటే బాగుండన్నారు. ఒక సహాయ దర్శకుడు “ఈ సన్నివేశం సినిమాలో ఎంతసేపు జరుగుతుంది?” అనడిగారు.

దర్శకుడు..... ఆలోచించి “45-50 సెకండ్లపాటు” అన్నారు.

“బ్రహ్మంగారు.... గొడుగును మరీ పాడుగు చేసి చెప్పారేమో!” అన్నాడు సహాయ దర్శకుడు. బ్రహ్మంగారు నవ్వారు. మిగతా వారు బిక్కిమొగం వేశారు.